

Zbaľ sa a pod' do Rwandy

(tlačová správa)

V **piatok 21.apríla 2017** usporiadalo **Vlastivedné múzeum v Považskej Bystrici, v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja**, podujatie „**Zbaľ sa a pod' do Rwandy – do krajiny zelene, slnka a tisícich vrchov**“. O svojich cestovateľských zážitkoch za poznáním, deťmi, misionármi a ľuďmi dobrej vôle prišla porozprávať **Ing. Jana Plačková** zo Štiavnika.

Prezentácia prednášajúcej mala dve časti: prvá časť bola zameraná na spoznanie krajiny cez prácu misionárov – pallotínov. Druhá časť prednášky bola zameraná na bežný život v krajine cez fotografie a prostredníctvom 25 minútového filmu sme mali možnosť vidieť priebeh niektorých stretnutí s adoptovanými deťmi, a taktiež návštevu Národného parku Akagera.

Rwanda je krajina v porovnaní so Slovenskom rozlohovo o polovicu menšia krajina, no čo sa týka počtu obyvateľov v nej naopak žije o polovicu viac obyvateľov ako na Slovensku. Štatisticky to znamená, že v Rwande žije 275 obyvateľov na km², na Slovensku si žijeme oveľa voľnejšie – 111 obyvateľov na km². Je to vnútrozemská krajina, ktorá nepatrí k bežným dovolenkovým destináciám. Skôr je „známa“ genocídou z roku 1994, ktorá sa zaradila k najhorším vojnovým udalostiam v histórii ľudstva podľa spôsobu, akým sa konala a počtom obetí. Za tri mesiace, od apríla do júla 1994, zomrelo 800 tisíc až 1 milión ľudí – prevažne mužov, čo predstavuje 12-15% obyvateľstva. Dôsledkom tejto udalosti, ako aj nízkej priemernej dĺžke života žije v krajine len cca 5% obyvateľov vo veku nad 60 rokov.

Pallotíni – misionári z Poľska pôsobia v Rwande viac ako 30 rokov. Výsledky ich misijnej práce vidieť na každom kroku - v postavených kostoloch, zdravotníckych centrách, školách a, samozrejme, aj v samotných domácich obyvateľoch, vďaka šíreniu kresťanskej viery.

Osobná skúsenosť mi hovorí, že *pre nás, laikov, ktorí sme zapojení do projektu „Adopcie srdca“, sú najhmatateľnejším výsledkom misijnej práce práve deti. Máme možnosť pomôcť sa dostať ich „z chodníka a blata“ do školských lavíc. Misionári nám dávajú možnosť dať vyššiu hodnotu pár eurám mesačne, ktoré by sme možno minuli na mŕňame na iné nepotrebné veci... Ak k tomu pridáme možnosť tieto deti aj navštíviť, až vtedy si v plnej miere uvedomíme samotnú hodnotu nášho „trvalého príkazu“. Mária Chantal, Solange a Vivien sú deti, za ktorými som cestovala, aby som im osobne odovzdala pozdrav a darčeky od svojich adoptívnych rodičov zo Slovenska. Sama som tam cestovala za svojou Anithou i s cieľom vrátiť sa domov s menom ďalšieho dieťaťa, ktoré budem*

podporovať spolu so svojimi kolegami.... Podarilo sa, a tak deväťročný Claude má 14 adoptívnych rodičov.

Život v krásnej zelenej krajine s neustále chodiacimi ľuďmi po ceste je v porovnaní s naším oveľa náročnejší. Elektrinu má štatisticky len cez 20% obyvateľov, pre vodu si chodia ľudia do spoločných studní aj niekoľko kilometrov. Sociálny systém nezabezpečuje pre domáceho obyvateľa nič, takže môžete mať peniaze len z toho, čo dokážete prediť. Hlavnou potravou je to, čo vám práve dozrieva na poli. Všade rastúce banány sú bežnou potravinou, spolu s ryžou, fazuľou a zemiakmi. Ľudia sa aj napriek evidentnej chudobe usmievajú - dávajú najavo radosť z každej maličkosti.

Najviac dojímavá je vďačnosť domorodých detí za možnosť chodiť do školy; zažívali sme ju totiž na každom stretnutí s adoptovanými deťmi. A to sú momenty, kedy má práca misionárov, a s malým príspevom aj nás, adoptívnych rodičov, zmysel. Vtedy všestranné úsilie o pomoc Afričanom prináša osobnú čistú radosť.

Cestovateľského večera Zbaľ sa a poď do Rwandy sa zúčastnilo **vyše štyridsať návštevníkov**. V závere dala prednášajúca Ing. Plačková súťažnú otázku. Výherca získal **knižnú publikáciu o Trenčianskom samosprávnom kraji a tašku od domorodých Pygmejov, ktorú Ing. Plačková darovala do súťaže**. Všetci prítomní dostali aj zaujímavý darček – **vrecúško originálneho afrického čaju** na vlastnú degustáciu.

V Považskej Bystrici dňa 24. 4. 2017

Text: Ing. Jana Plačková v spolupráci s Vlastivedným múzeom v Považskej Bystrici

Foto: Jana Plačková

...krajina zelene,

slnka,

tisícich vrchov ...

... krajina nádeje ...

... vďaka mne, tebe, nám...